

دست _____ ان ما کلام ماست

هشتم مهر «روز جهانی ناشنوایان» گرامی باد

تاریخچه روز جهانی ناشنوایان

دوم تا هشتم مهر ماه هر سال به عنوان هفته جهانی ناشنوایان نامگذاری شده است. نامگذاری این هفته مصادف با هفته آخر سپتامبر، گرامیداشت سالروز فوت «دکتر شرایر» است. وی اولین رئیس ناشنوای فدراسیون ناشنوایان و دانشگاه گالت بود. نخستین بار در سال ۱۹۵۱ و در شهر رم ایتالیا بود که فدراسیون جهانی ناشنوایان به عنوان نهادی غیر دولتی برای حمایت از ناشنوایان تشکیل شده و به رسمیت شناخته شد. هدف از تشکیل این فدراسیون که بیش از ۱۳۰ کشور جهان

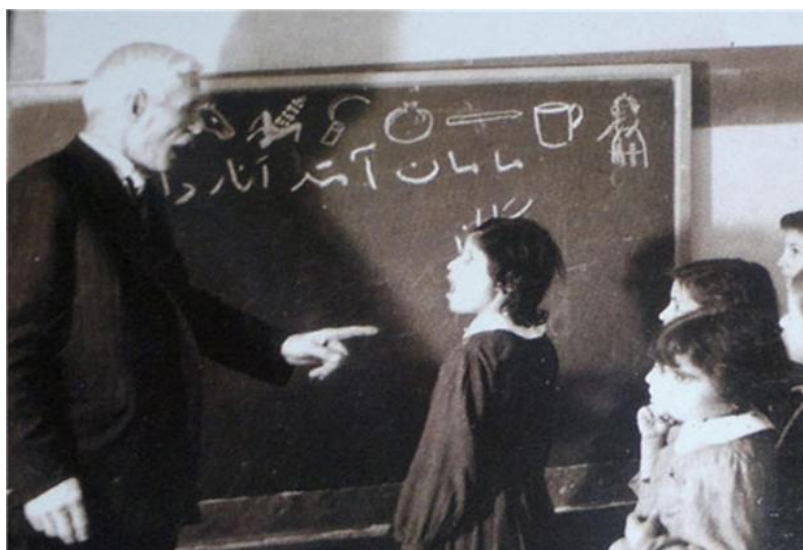
در آن عضو هستند، احقاق حقوق ناشنویان، شناسایی و بهبود مشکلات و موانع بر سر زندگی روزانه آنها و نیز فراهم آوردن شرایط تحصیل، اشتغال و زندگی برابر با سایر افراد جامعه است. فدراسیون جهانی ناشنویان همواره بر برابری، حقوق بشر و احترام برای همه افراد، فارغ از رنگ و نژاد، ملیت، جنسیت، سن و سال و عواملی از این دست تاکید ورزیده و در راه تحقق این امر گام برمی‌دارد.

از اهداف تعریف شده توسط فدراسیون جهانی ناشنویان برای برگزاری جشن های این روز می‌توان به ارتقای سطح دانش مردم عادی از مشکلات ناشنویان در سراسر جهان، انگیزه بخشی به ناشنویان برای یادگیری زبان اشاره به عنوان یک ضرورت، آماده سازی و تهیه بسترهای مناسب برای ناشنویان و حمایت از آنها برای دسترسی به حق تحصیل و فناوریهای مدرن لازمه است.

در کشور ما نیز از سال ۱۳۸۰ که شورای فرهنگ عمومی با پیشنهاد روز ۸ مهرماه به عنوان روز جهانی ناشنویان در ایران موافقت کرد تاکنون، این مراسم برگزار می‌شود. در این هفته مراسم و جشن‌هایی از سوی انجمن بین‌المللی ناشنویان با همکاری فدراسیون اتحادیه‌های ناشنویان و همچنین اتحادیه اروپایی ناشنویان در سراسر جهان برگزار می‌شود.

در تمامی کشورهای دنیا از جمله ایران، از دیرباز اقداماتی برای رشد و آموزش کودکان ناشنوا و نیز بهبود کیفیت زندگی آنها انجام شده است که از آن جمله می‌توان به ابداع زبان اشاره، اختراع دستگاهها بهبود شنوایی از جمله سمعک، ایجاد شرایط مناسب برای آموزش و تعلیم و تربیت ناشنویان و نیز ایجاد زمینه اشتغال و نیز برخورداری از سایر حقوق مدنی اشاره کرد.

روز جهانی ناشنویان : جبار باغچه بان

جبار باغچه بان، آموزگاری در مدرسه دولتی احمدیه مرند بود که در سال ۱۳۰۳ به دستور فیوضات رئیس اداره فرهنگ وقت، اولین کودکستان ایرانی در تبریز با نام «باغچه اطفال» را تاسیس کرد و از همان زمان نام فامیل خود را از عسکرزاده به «باغچه بان» تغییر داد تا همان گونه که معلمین دبستان و دبیرستان ها آموزگار و دبیر نامیده می شوند، مربیان کودکستان ها هم باغچه بان نامیده شوند. اندکی بعد وجود سه کودک کر و لال در بین دانش آموزان اولین کلاس درسش، او را به این فکر واداشت تا در «باغچه اطفال»، کلاسی برای کودکان کر و لال تاسیس کند. در نتیجه در سال ۱۳۰۵ خورشیدی در باغچه اطفال کلاسی برای تعلیم و تربیت کر و لال ها تاسیس نموده و به تعلیم و تربیت این کودکان پرداخت. اما دکتر محسنی رئیس اداره فرهنگ، کمک هزینه باغچه اطفال را قطع کرد و باغچه بان در سال ۱۳۰۶ خورشیدی باغچه اطفال را بدون دریافت هیچ کمکی اداره کرد. او در سال ۱۳۱۲ به تهران آمد و دبستان مخصوص کودکان کر و لال را در این شهر تاسیس کرد. در همان سال او موفق به ساخت دستگاهی شد که از طریق دندان و حس استخوانی، امکان شنیدن را برای ناشنویان فراهم می آورد. این دستگاه بعدها با نام «تلفن گنگ» در اداره ثبت اختراعات به ثبت رسید که به حق، گامی بزرگ در راه کمک به شنوایی کودکان کر و لال محسوب می شد. او همچنین وسایل کمک آموزشی بسیاری برای آموزش این کودکان ابداع کرد و نیز بنیانگذار روش شفاهی در تعلیم ناشنویان بود.

روز جهانی ناشنوایان : پیشگیری بهتر از درمان

در کنار ایجاد امکانات مناسب و بسترسازی های متناسب با نیاز ناشنوایان، خدمات پیشگیرانه از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است . غربالگری شنوایی نوزادان جهت شناسایی و مداخله بهنگام خدمات درمانی و توانبخشی برای نوزادان دچار مشکلات شنوایی، آموزش به خانواده کودک ناشنوا در خصوص نحوه تعامل و پذیرش کودک، تربیت شنیداری کودک ناشنوا، آموزش گفتارخوانی، آموزش نحوه تعامل و پذیرش کودک، تربیت شنیداری کودک ناشنوا، آموزش گفتارخوانی و زبان اشاره از این جمله اقدامات است.

به علاوه اقدامات درمانی، تامین وسایل کمک توانبخشی مورد نیاز نظیر سمعک، عمل های جراحی نظیر کاشت حلزون و یا سایر عملهای جراحی اصلاحی، ارائه آموزش های مناسب و به موقع و نیز ایجاد مراکز توانبخشی از اموری است که باید در راستای بهبود شرایط ناشنوایان و تسهیل زندگی برای خود و خانواده هایشان انجام گیرد.

اما آنچه که از همه چیز مهمتر است، دانستن این موضوع است که ناشنوایی مانند هر معلولیت یا نقصان دیگری، نباید برای فرد محدودیت ایجاد کرده و او را از حقوق خود محروم نماید. ایجاد این باور و اندیشه در خود فرد ناشنوا و نیز خانواده او، کمک بسزایی در کاهش محدودیت ها و نیز ایجاد انگیزه برای مبارزه با کمی ها و کاستی ها خواهد کرد.

چند دلیل کاهش شنوایی

از دست دادن شنوایی تنها چیزی نیست که نشانه ی از کار افتادن گوش باشد، بلکه تغییرات شنوایی می تواند مشکلات بزرگ تری در بدن مانند دیابت تشخیص داده نشده یا تومورهای پنهان را نشان دهد.

همه می دانند که با افزایش سن شنوایی بدتر می شود. اما همین که این اتفاق برای شما می افتد کمی غافلگیر می شوید. در برخی جوامع، یکی از هر سه بزرگسال بین ۶۵ تا ۷۴ ساله شنوایی شان را از دست می دهند و تقریباً نیمی از افراد بالای ۷۵ سال دیگر به خوبی نمی شنوند .

شیوه ی زندگی نقش بزرگی در این زمینه بازی می کند. قرار گرفتن مکرر در معرض صداهای بلند، سیگار کشیدن، و داشتن سابقه ی خانوادگی از دست دادن شنوایی با افزایش سن، بر از دست دادن شنوایی وابسته به سن تاثیر می گذارد.

به طور معمول از دست دادن شنوایی وابسته به سن به آرامی شروع می شود و به تدریج به همان اندازه در هر دو گوش پیشرفت می کند.

۱- سر و صدای بلند

اگر شما حتی یک بار به کنسرت رفته باشید، می دانید که صدای بلند آن فضا سبب زنگ زدن گوش تان شده و برای ساعت ها فشار زیادی بر روی گوش هایتان وارد می آید. این احساس نشانه ای از آسیب دائمی به سلول های گوش درونی است.

مطمئناً بعد از گذشت چند روز احساس خواهید کرد که همه چیز سر جای اول قرار گرفته اما هرگز نمی توانید این آسیب را درمان کنید. اولین علت قابل پیشگیری از دست دادن شنوایی در بزرگسالان قرار گرفتن در معرض صداهای بلند است.

۲- آسیب شنوایی تجمعی

یک کنسرت خشن و پر سر و صدا شما را به یک باره ناشنوا نخواهد کرد، اما اگر خودتان را زیاد در معرض سر و صداهای بلند قرار دهید، آسیب گوش تان بیشتر شده و حتی ممکن است در سنین پایین تر دچار مشکلات گوش شوید.

بالا بردن صدای موسیقی در باشگاه ها، گوش دادن به موزیک خشن با صدای بلند، استفاده از ماشین چمن زنی بدون محافظ گوش و پایین آوردن پنجره های ماشین و بالا بردن صدای موزیک همه از دلایل آسیب شنوایی هستند.

متأسفانه از دست دادن شنوایی در نوجوانان بزرگتر و جوانان بزرگسال شایع است. اگر می توانید با کسی که نزدتان نشسته با یک صدای آرام صحبت کنید و یا صدای موسیقی را کاهش دهید. و یا اگر در محلی با صداهای بلند کار یا فعالیت می کنید حتماً از محافظ گوش استفاده نمایید.

۳- تومور

وجود تومور در طول عصب اتصال دهنده ی مغز به گوش و یا در گوش داخلی، می تواند آسیب قابل توجهی به شنوایی وارد کند، هر چند که این حالت (وجود تومور در این بخش ها) شایع نیست. به طور معمول این تومورها در افرادی که در یک گوش شنوایی شان را از دست داده اند دیده می شود. سرگیجه از نشانه های وجود تومور در این بخش هاست.

مراجعه ی به موقع به یک متخصص می تواند تا حد زیادی از بروز مشکلات جدی تر جلوگیری کند.

۴ فشار بیش از حد در پرده گوش

در حالی که تجربه ی افزایش فشار در گوش در هنگام پرواز یا شنا کردن در زیر آب کاملاً طبیعی است، اما فشار دردناک و یا بی مقدمه، در حالی که تغییری در فشار هوا ایجاد نشده، غیر عادی است. تورم گلو یا گوش، شیپور استاش (مجرای شنوایی)، که گوش میانی را به قسمت بالای گلو متصل می کند، را باز کرده و از ایجاد توازن در فشار هوا که توسط پرده ی گوش انجام می شود، جلوگیری می کند.

۵ ضربه

ضربه به سر موجب آسیب بالقوه غیرقابل برگشت به شنوایی می شود. یک ضربه به گوش، اگر درست و مناسب باشد، می تواند پرده ی گوش را پاره کند. ضربه ی سر می تواند استخوان ها در گوش میانی را مختل کرده و اگر ضربه به اندازه کافی شدید باشد، ممکن است به دلیل تخلیه مایع در گوش داخلی، شنوایی به طور کامل از دست برود.

۶ دیابت

افراد مبتلا به دیابت دو برابر بیشتر از افراد دیگر شنوایی شان را از دست می دهند. محققان معتقدند که دیابت ممکن است به اعصاب و عروق خونی در گوش داخلی آسیب برساند افراد مبتلا به دیابت می توانند با نظارت دقیق بر قند خون شان جلوی این مشکل را بگیرند.

۷ بیماری های قلبی و کلسترول بالا

بیماری های قلبی، بیماری عروق محیطی، فشار خون بالا و کلسترول بالا نیز ممکن است به گوش و شنوایی آسیب برسانند، زیرا این مشکلات از جریان خون مناسب جلوگیری می کنند.

۸ داروها

بیش از ۲۰۰ نوع دارو در بازار وجود دارند که می توانند آسیب شنوایی ایجاد کنند. قبل از اینکه این داروها را دور بیندازید به این فکر کنید که بسیاری از آن ها می توانند شما را از مشکلات تهدید کننده ی حیات مانند سرطان و عفونت های تهاجمی نجات دهند. با این حال بسیاری از داروها ممکن است موجب سرگیجه شوند، و دوز بالای آسپرین و داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی مانند ایبوپروفن و ناپروکسن همچنین می توانند باعث زنگ زدن گوش (وزوز گوش) و از دست دادن شنوایی شوند.

۹- عفونت

عفونت گوش می تواند موقتا باعث مشکل شنوایی، درد، تورم، و تخلیه مایعات از گوش شود. اگر عفونت مکرر و به اندازه ی کافی باشد، به خصوص برای کودکان، می تواند به طور دائم شنوایی را از آن ها بگیرد.

۱۰- جرم و چرک گوش

جرم و چرک گوش قابل درمان و پیشگیری است. گوش همه ی افراد موم تولید می کند اما در برخی افراد این ماده بیشتر ترشح می شود. اما برای ۹۹ درصد از ما این یک مشکل به حساب نمی آید. جرم و چرک گوش می تواند موجب کم شدن شنوایی شده و یا از شنیدن صداها به طور کامل جلوگیری کند. تلاش برای تمیز کردن جرم گوش ممکن است سبب فشرده شدن موم در اطراف پرده ی گوش شده و مشکل شنوایی را بدتر کند.

۱۱- از دست دادن ناگهانی شنوایی

کری ناگهانی، یا از دست دادن شنوایی حسی عصبی ناگهانی، بدون هشدار و یا علت مشخصی می آید. یک فرد می تواند در شب با دو گوش با شنوایی طبیعی به رختخواب برود و در صبح با یک گوش ناشنوا از خواب بیدار شود. این مشکل باید به سرعت درمان شود، استروئیدهای خوراکی ممکن است همه یا بخشی از شنوایی را بازگرداند. با این حال، اگر بدون درمان رها شود دادن پس از ۲-۴ هفته ناشنوایی دائمی خواهد شد.

۱۲- اتواسکلروز

استخوان های شما از جمله استخوان ها در گوش میانی، به طور مداوم خود را بازسازی می کنند. اگر این تغییر اشتباه صورت بگیرد، استخوان در گوش شما بیش از حد سفت شده و دیگر صداها را به درستی هدایت نمی کند.

سخت شدن استخوانچه های گوش میانی، در زنان میانسال شایع ترین است. این حالت به طور معمول در یک گوش شروع می شود و به طرف دیگر حرکت می کند. برخی از افراد مبتلا، همچنین، زنگ، غرش، وزوز، و یا صدای خش خش در گوش را تجربه می کنند.

۱۳- پرشنوایی یا حساسیت به سر و صدا

شاید ضربه ی یک مداد یا صدای باز شدن درب یخچال شما را عصبانی کند. اما شما ممکن است به پرشنوایی دچار باشید اگر سر و صدای یک شیر آب در جریان، راه رفتن بر روی برگ، یا کشیدن

برگه های کاغذ برایتان دردناک و عذاب آور باشد. در حالی که بسیاری از مردم به سر و صدا حساس اند اما پر شنوایی نادر است و تقریبا از هر ۵۰,۰۰۰ نفر یک نفر به آن دچار می شود. معلوم نیست که چه چیزی باعث این بیماری می شود، اما صدا در مغز افراد پرشنوا به طور طبیعی پردازش نمی شود.

